

Chân Trời Mới

Văn Phẩm Nguồn Sống - Cơ Quan Truyền Thông Tin Lành

Lời Lành Cho Nhau

“Nếu đứa trẻ lớn lên với sự chỉ trích, nó sẽ học lên án người

Nếu đứa trẻ lớn lên với hận thù, nó sẽ học đánh nhau

Nếu đứa trẻ lớn lên với sự chọc ghẹo, nó sẽ nhút nhát

Nếu đứa trẻ lớn lên với sự mất mặt, nó sẽ mặc cảm tự ti

Nếu đứa trẻ lớn lên với sự khoan dung, nó sẽ học biết kiên nhẫn

Nếu đứa trẻ lớn lên với lời khích lệ, nó sẽ học biết tự tin

Nếu đứa trẻ lớn lên với sự khen tặng, nó sẽ học sống biết ơn

Nếu đứa trẻ lớn lên với thưởng phạt phân minh, nó sẽ học biết công chính

Nếu đứa trẻ lớn lên với sự an tâm, nó sẽ học có đức tin

Nếu đứa trẻ lớn lên với nụ cười hài lòng của cha mẹ, nó sẽ biết thích chính mình

Nếu đứa trẻ lớn lên với sự chấp nhận và tình thân, nó sẽ tìm được tình yêu trên đời.”

Lời nói trong gia đình, giữa cha mẹ và con cái, giữa vợ chồng, giữa những người nhà ảnh hưởng sâu xa đến không khí vui buồn trong gia đình, đến tinh thần, tâm tánh và cả tương lai của nhau. Lời nói có tác dụng trực tiếp mỗi ngày vì vậy những chuyển biến nhỏ trong lời nói sẽ đem lại kết quả trước mắt.

Muốn hay không thì bạn và tôi cũng sử dụng lời nói với những người quanh mình.

Muốn hay không thì những lời nói của chúng ta cũng để lại những dấu vết trên những người chung quanh.

Thánh Kinh dạy:

Lời lành giống như tàng ong,

Ngon ngọt cho tâm hồn, và khỏe mạnh cho xương cốt.

Nếu những lời nói của bạn và tôi trở nên thuốc bổ dưỡng tươi mát cho người nhà của mình mỗi ngày thì kết quả lâu dài sẽ tốt đẹp biết bao nhiêu. Đây là vấn đề lớn, ảnh hưởng toàn bộ suy nghĩ, thói quen, định hướng đời sống, và năng lực tâm linh của chúng ta. Không thể chỉ dựa vào một giải pháp đơn giản mà chúng ta có thể chuyển đổi lời nói mình thành những lời lành. Cũng không thể mong nhờ đọc thoáng qua một bài viết nào mà chúng ta có thể nắm vững bí quyết thành công. Những thay đổi thực sự thường bắt đầu từ một ước vọng mãnh liệt trong lòng và phát lộ ra lời cầu nguyện tha thiết. Khởi điểm tốt đẹp cũng có thể đến sau những đau đớn về sức tàn phá độc hại của lời nói không lành.

Làm sao có được lời lành cho nhau?

Trong bài hôm nay, chúng ta để ý đến ba điều căn bản Thánh Kinh khuyên: chúng ta cần nói đúng lúc, nói đúng lời và nói đúng luật. Những kỳ tới chúng ta sẽ để ý lời nói là dấu hiệu để biết mình và là chất liệu để sửa mình.

1. Nói Đúng Lúc

Lời khéo đáp khiến lòng vui vẻ,

Lời hợp thời quý giá biết bao! (Châm Ngôn 15:23)

Đôi khi chúng ta nghĩ rằng người chân thật là thấy đâu nói đó. Nhưng trong thực tế việc thấy đâu nói đó không đem đến kết quả tốt nhất. Dấu hiệu chúng ta nói rất tốt nhưng không đúng lúc thì người nghe cũng không tiếp nhận được. Thời điểm thường gây tranh cãi nhất trong ngày trong các gia đình là lúc người nhà vừa mới đi làm mệt trở về. Những lúc người nhà đang buồn bực hay đang vội vàng, căng thẳng cũng không phải là lúc tốt nhất để góp ý nhau.

Có thể bạn ở nhà, suy nghĩ tới lui về một vấn đề cả ngày trong lúc người nhà mình đi làm. Họ thì đang lo nghĩ những chuyện khác, những khó khăn khác. Họ vừa bước vào nhà thì bạn bảo: “Ngồi xuống giải quyết vấn đề này trước đã!” Mới nghe như vậy là người nhà chúng ta muốn bước ra khỏi nhà ngay! Vì vậy, chúng ta cần chọn thời điểm thích hợp để nói những gì cần nói.

Khi có việc cần, bạn nên hẹn một thời điểm thích hợp trong ngày hay trong tuần để trình bày cho nhau. Người nói và người nghe cần có trạng thái thư giãn, bình tĩnh để có thể suy nghĩ và giải quyết vấn đề tốt hơn. Thói quen tốt cần có là dành ít thì giờ tâm sự với nhau hằng ngày sẽ giúp giảm đi nhiều căng thẳng không cần thiết khi có việc quan trọng cần nói.

Có những nỗi buồn cần lời nâng đỡ kịp thời. Khi đứa con buồn bã đem băng điểm học thấp về thì đó

chưa phải là thời điểm tốt nhất để la rầy về những khuyết điểm trong thói quen học của con. Nếu làm vậy, bạn và tôi sẽ khiến con thêm xa cách mình, sợ và giấu diếm nhiều điều với cha mẹ. Ngược lại, đó có thể là thời điểm rất thích hợp để đến gần với con, chia sẻ chuyện buồn trước khi tìm cách giúp con tiến bộ.

Có những việc tốt cần được khích lệ ngay. Bạn và tôi hãy “rình” những việc tốt của người nhà và nói lời khích lệ. Chỉ đợi lúc cơm khét mới chê mà không khen tặng lúc canh thơm, thịt khéo thì cơm khó lành, canh khó ngọt!

Lời làm hòa đúng lúc có thể giải tỏa liền những căng thẳng trong gia đình. Thường xuyên nói lời làm hòa với nhau sẽ khiến cho những lần sau càng dễ nói.

Không thể chỉ muốn rồi bạn và tôi có thể nói mọi điều đều đúng lúc. Chúng ta cần ước muốn, chúng ta cần cầu nguyện và chúng ta cần thực tập. Những khi nói chưa hợp lúc lắm thì chúng ta để ý để rút kinh nghiệm. Một trong những phần thưởng lớn là sau một thời gian, bạn và tôi sẽ tìm được những thời điểm thích hợp (teachable moments) để dạy con. Dạy con có hiệu quả không có nghĩa là lúc nào cũng lên lớp con. Có lúc chúng cần khích lệ, có lúc cần an ủi, có lúc chỉ cần được lắng nghe, có lúc cần được vui đùa, và sẽ có lúc chúng mở lòng để đón nhận những lời giáo huấn của chúng ta.

Bạn có tìm được thời điểm nào để tâm tình với con về đức tin, về hy vọng và về tình yêu thương chưa?

2. Nói Đúng Lời

Thánh kinh nhận định:

*Lời khinh suất đâm chém như gươm bén,
Lưỡi khôn ngoan chữa trị giống thuốc hay.*

Thấy nhà dờ chúng ta có thể ‘tả chân’: “Nhà gì như cái chuông heo!”

Thấy con làm toán chậm, chúng ta bảo: “Sao mà ngu thế!”

Chúng ta có thể biện hộ rằng “tôi là người thấy sao nói vậy” nhưng trong thâm tâm chúng ta cũng biết rằng đó không phải là những lời tốt nhất. Thường đó là những lời chúng ta bị nghe khi nhỏ và rồi quen miệng nói ra. Bạn có nhớ những lời mình hay buột miệng thốt ra là gì không? Nếu đó là những lời ‘chém như gươm bén,’ mỗi lần nói gây rĩ máu cho người nghe một chút thì bạn hãy tìm lời khác để khích lệ người nghe. Chúng ta vẫn biết là lời nói tích cực thường đem lại kết quả tốt hơn là tiêu cực. Cuộc sống chúng ta sẽ tốt hơn rất nhiều nếu có nhiều lời nói tích cực và khen ngợi.

Có nhà tâm lý đã khuyên nên khen vài điều rồi góp ý một điều thôi.

Và trong vài trường hợp, nếu thấy điều mình sắp nói không đem lại kết quả tốt hơn, thì tạm thời khoan nói.

Một trong những cách giúp ích là chúng ta mở đầu bằng cách đặt câu hỏi: “Em nghĩ sao về chuyện này?” “Anh nghĩ sao về chuyện này?”

Đặc biệt trong sự khích lệ nhau, chúng ta được khuyến khích đừng làm con cái nghĩ rằng khi nào nó làm

giỏi, làm đúng, thắng trận thể thao thì mới được gia đình thương, mới được cha mẹ quý trọng. Làm như vậy, con cái chúng ta sẽ lệ thuộc vào lời khen, vào sự hài lòng của người ngoài. Làm như vậy, các em sẽ nghĩ rằng đời mình chỉ có giá trị khi nào thành công. Mà đâu ai có thể thành công mọi lúc, thắng mọi trận, đậu cao mọi kỳ thi.

Lời khích lệ chúng ta nên bày tỏ sự quan tâm vào các cháu hơn là để ý vào sự thành đạt của các cháu. Nghĩa là thay vì nói: “con hát hay quá!” chúng ta có thể “ba thích nghe con hát!” Thay vì nói “vợ tôi nấu ăn số một trong giòng họ!” bạn có thể nói “anh rất thích món này của em!”

3. Nói Đúng Luật

Thánh kinh khuyên: “Chớ có một lời dữ nào ra từ miệng anh em; nhưng khi đáng nói hãy nói một vài lời lành giúp ơn cho và có ích lợi cho kẻ nghe đến.”

Luật thứ nhất là cố gắng để ý đến nhu cầu của người nghe trước. Khi bạn quan tâm đến việc người nhà đang lo nghĩ gì, đang cần gì, đang buồn về gì thì người nhà sẽ dễ nghe bạn hơn.

Luật thứ nhì là lắng nghe trước. Có khi nóng lòng muốn nói ý của mình quá, chúng ta không kịp nghe và hiểu ý người kia.

Nhiều cuộc cãi lộn bắt đầu từ chuyện không kịp nghe đầu kia mà quá vội nói.

Kinh thánh không dạy chúng ta phải phán đoán cho gấp nhưng dạy chúng ta phải nghe cẩn thận hơn:

“Hỡi anh em yêu dấu, anh em biết điều đó, người nào cũng phải mau nghe, chậm nói, chậm giận.”

Để khi nghe:

- Ngày mai anh sẽ ráng về sớm.
- Là về mấy giờ vậy anh?

Chúng ta cần biết là 1 giờ trưa hay 6 giờ chiều hay 9 giờ tối, để tránh hiểu lầm và buồn giận không cần thiết.

Luật thứ ba là sau khi nói chuyện thì hãy kết thúc bằng một lời lành để khích lệ tinh thần.

*Sự buồn rầu ở nơi lòng người làm cho nao sồn;
Nhưng một lời lành khiến lòng vui vẻ (Châm Ngôn 12:25)*

Ngoài ra, dù có giận, có khác ý thì cũng tìm cách nói trong sự tôn trọng nhau.

Giữ những luật nhỏ này có vẻ phiền toái nhưng giúp chúng ta tránh được nhiều “tai nạn”, đặc biệt là trong những chuyện căng thẳng trong gia đình.

Giữ những nguyên tắc này của Lời Chúa là mở cửa cho ơn Chúa tràn vào không khí của gia đình, đem lại sự hòa hiệp và

nhiều ổn thỏa khác.

Một than phiền lớn ngày nay là người nhà không còn lắng nghe nhau nữa. Con cái không lắng nghe cha mẹ, cha mẹ không còn lắng nghe con cái, vợ chồng không còn lắng nghe nhau nữa. Bạn và tôi có nói lời lành để người nhà mình lắng nghe hay không?

Để nói ngày càng đúng lúc, ngày càng đúng lời và ngày càng đúng luật đòi hỏi một quyết tâm sâu xa. Bạn có thể chia sẻ quyết tâm này cho một vài người tin cậy để họ phản ảnh cho bạn những tiến bộ.

Người Cơ đốc biết mình có thể dâng lên Chúa lời cầu nguyện thường xuyên, có thể xét mình

trong mỗi thông công nhóm nhỏ. Bạn có sẵn lòng cất bước đầu tiên với sự cầu nguyện chưa? Bạn có biết đáng bạn có thể cầu nguyện chưa?

Bạn có thể cầu nguyện xin Chúa giúp mình có lời lành cho người thân một cách mới mẻ từ hôm nay, noi theo một lời cầu nguyện trong Thánh Kinh:

*Hỡi Chúa là Đấng cứu chuộc tôi,
Nguyện lời nói của miệng tôi,
Sự suy gẫm của lòng tôi được đẹp ý Ngài!*

(Thi

Thiên 19:14)

Mục sư Đoàn Hưng Linh

(Bài ngắn hơn được đăng trong ấn bản điện tử của Nhật Báo Viễn Đông)

Niềm Hy Vọng Mới

Khi bạn cầm tờ báo này, Thế Vận Hội 2008 tại Bắc Kinh sắp sửa diễn ra. Khoảng 11.000 vận động viên từ gần hai trăm quốc gia sẽ đến tranh tài 302 bộ môn khác nhau. Đa số các vận động viên đã rèn luyện nhiều năm để đạt được thành tích cao. Bên cạnh đó, họ phải vượt qua nhiều vòng đấu loại để giành được quyền đại diện trong đội tuyển của quốc gia mình,

Một trong những khuôn mặt có triển vọng trong đội tuyển điền kinh Hoa Kỳ tham dự thế vận hội năm nay là Ryan Hall. Những ai thường theo dõi bộ môn điền kinh đều biết rằng Hoa Kỳ không phải là quốc gia mạnh về môn chạy đường trường, đặc biệt là marathon. Lịch sử các cuộc tranh tài quốc tế trong hơn ba thập niên qua cho thấy các vận động viên gốc Phi Châu luôn dẫn đầu trong bộ môn này.

Lần cuối cùng Hoa Kỳ đoạt huy chương vàng marathon tại thế vận hội M u n i c h (1972), cách đây đã 36 năm. Tuy nhiên, những thành tích của Ryan Hall gần đây tạo cho nước Mỹ

một niềm hy vọng mới.

Ryan Hall là một thanh niên 25 tuổi, quê tại Big Bear Lake, California. Ryan tốt nghiệp trung học tại Big Bear High School (2001), rồi ghi danh học tại California Baptist University, Riverside, California. Sau đó, Ryan Hall chuyển trường theo học tại Standford Univeristy và tốt nghiệp năm 2006.

Trong lúc còn là học sinh trung học, Ryan đã tham gia giải Footlocker National High School Cross Country Championships năm 2000 đoạt hạng ba, đứng sau Dathan Ritzenhein và Alan Webb. Dathan và Alan về sau đại diện cho Hoa Kỳ tại Olympic Athens 2004. Trong những năm đầu theo học tại Standford, Ryan bị chấn thương nên thành tích không cao. Tuy nhiên, đến năm 2003, Ryan đoạt giải nhì trong bộ môn chạy 5.000m. Sau đó, Ryan đoạt chức vô địch tại giải điền kinh của Hiệp Hội Các Đại Học Hoa Kỳ - National Collegiate Athletic Association (NCAA) năm 2005.

Năm 2006 là năm khởi đầu cho những thành tích cao. Ryan Hall đoạt giải vô địch chạy đường trường 12.000 m của Hiệp Hội Điền Kinh Hoa Kỳ (USATF); vô địch U.S. Half Marathon (21.097m); vô địch, và phá kỷ lục, bộ môn 10.000m với 28:22; lập kỷ lục Hoa Kỳ chạy 20.000m với 57:54.

Năm 2007 Ryan Hall tiếp tục đạt những kỷ lục mới và tham dự những

môn chạy với cự ly xa hơn. Tháng 1/2007, Ryan tạo kỷ lục chạy Half Marathon Hoa Kỳ dưới một giờ (59:43). Tháng 4/2007, Ryan tham dự giải marathon lần đầu tiên tại London và đạt thành tích 2:08:24. Đây là thành tích cao nhất của một vận động viên Hoa Kỳ tham dự marathon lần đầu. Đến tháng 12/2007, Ryan đoạt giải nhất marathon trong cuộc thi tuyển chọn đội tuyển Olympic Hoa Kỳ với thành tích 2:09:02. Ryan vượt trên tất cả các cự ly tuyển thủ của đội tuyển Olympic Hoa Kỳ năm 2004 cùng tham dự trong kỳ thi này; trong đó người về nhì là Dathan Ritzenhein, chậm hơn Ryan đến 2 phút.

Tháng 4/2008, Ryan lại tham dự giải marathon tại London một lần nữa. Lần này, Ryan Hall đạt thành tích cao hơn 2:06:17. Dù vậy, Ryan chỉ đạt hạng 5, sau ba vận động viên Kenya và một người Maroc.

Nhận định về những thành tích của Ryan, đương kim vô địch Olympic marathon 2004 cho biết: "Ryan là tương lai của môn marathon." Mary Wittenberg, Giám Đốc Môn Marathon của New York, nhận định, "Ryan Hall là một ngôi sao đang lên."

Khi được phóng viên của Standford Magazine (July/August 2008) hỏi điều gì đã thúc đẩy Ryan tham dự chạy đua đường trường, Ryan Hall cho biết cách đây 12 năm, lúc chỉ là một thiếu niên, trong lúc chạy quanh hồ Big Bear, Ryan nghe Chúa phán với mình. Ryan

biết Chúa ban cho mình khả năng chạy việt dã. Từ đó Ryan kiên trì tập chạy và cố gắng tham dự những cuộc thi uy tín để làm vinh danh Chúa.

Tuy nhiên kiên trì tập luyện và cố gắng làm vinh danh Chúa không mang lại cho Ryan những kết quả dễ dàng. Từ năm 2000, Ryan hết sức tập luyện để được tuyển chọn vào đội tuyển Olympic Hoa Kỳ 2004, nhưng Ryan đã thất bại. Trong một video, tự thuật trên GodTube.com, Ryan cho biết thất bại đó giúp Ryan học được một bài học là không thể nào nương cậy nơi chính mình, nhưng phải nhờ cậy nơi Chúa.

Trong một trang nhật ký khác phổ biến trên internet, Ryan cho biết

Chúa ban cho anh những tài năng. Dù Ryan đã tập luyện rất nhiều để trau dồi và phát triển những tài năng đó nhưng Ryan nhận biết khả năng chạy đường trường là món quà mà Chúa đã ban cho anh.

Ryan Hall cũng tin rằng những thành công của anh là do Chúa ban. Bên cạnh đó, Ryan hiểu những thành công và danh vọng mà anh đạt được chỉ có giá trị tạm thời. Ryan cho biết, đối với nhiều người anh là một người thành công. Ryan tốt nghiệp tại một trong những trường đại học danh tiếng nhất nước Mỹ. Ryan có một gia đình hạnh phúc. Ryan đạt những thành tích cao trong nghề nghiệp của mình. Ryan có tương lai sáng lạng. Tuy nhiên, Ryan cho biết có lần vì mãi mê đeo đuổi nghề nghiệp, anh ít dành thì giờ với Chúa. Lúc đó, anh cảm thấy cuộc đời thật trống vắng. Ryan nhớ lại Lời Chúa nói với một người muốn theo Ngài: “Nếu được cả thiên hạ mà mất linh hồn thì có ích gì.” Câu Kinh Thánh đó nhắc nhở Ryan Hall không chỉ biết đầu tư cho nghề nghiệp của mình nhưng biết đầu tư cho linh hồn của mình. Câu

Kinh Thánh đó chứa đựng một ý nghĩa đặc biệt với Ryan Hall khi anh mất người bạn thân là Ryan Shay cách đột ngột trong cuộc tranh tài marathon tại New York.

Ryan nhận biết điều mang lại ý nghĩa đích thực cho cuộc sống con người là được sống trong mối tương giao với Chúa. Chúa là Đấng tạo dựng nên loài người và Ngài là Đấng có quyền năng thỏa mãn những khát vọng sâu kín nhất trong tấm lòng của mỗi người. Hiểu được những điều đó, Ryan dành nhiều thì giờ hơn với Chúa. Ryan tiếp tục chạy nhưng với một suy nghĩ mới. Những giờ tập chạy giữa thiên nhiên là lúc Ryan hướng tâm trí mình trong mối tương giao với Chúa.

Ryan Hall đang tập luyện và cố gắng đoạt huy chương trong kỳ thế vận hội này. Ryan Hall dự định sẽ tặng huy chương đó cho Ryan Shay, người bạn quá cố của mình. Ryan sẽ tranh tài vào ngày bế mạc thế vận hội 24/08/2008. Hy vọng Ryan Hall sẽ đạt được điều anh mơ ước. Mong bạn đọc đón xem.

Đước Nguyễn

ÔNG ẤY VÀ TÔI

Ông ta luôn đến mở cửa nhà thờ thật sớm để bắt đầu công việc của mình. Ông dùng nước rửa kiếng và lau kỹ càng từng tấm cửa kiếng của nhà thờ. Xong hết các cửa kiếng ông lau dọn đến bục giảng, hết bục giảng đến các đèn đóm trong nhà thờ, máy phát thanh, rồi đến các phòng vệ sinh, thay dọn các bao rác... cho đến khi mọi việc sẵn sàng thì mọi người cũng đã đông đủ cho một ngày thánh nhật thờ phượng Chúa.

Thoạt đầu tôi không hề biết hay chẳng quan tâm đến ông ta, tôi tự nghĩ một nhà khoa học trẻ danh vọng như tôi đến nhà thờ nào là đã đem sự vinh hạnh cho chính nhà thờ đó. Tôi luôn ngồi trên những hàng ghế đầu, hát thật to, đọc Kinh Thánh thật lớn. Tôi muốn mọi người biết được sự hiện diện của tôi, muốn cho họ biết rằng đức tin tôi thật mạnh mẽ và con người tôi thật thánh khiết. Mỗi khi có dịp được làm chứng, đứng trên tòa giảng nhìn xuống mọi người tôi thấy được sự tán phục và cả sự thèm muốn những ân tứ mà Chúa ban cho tôi. Không biết tự bao giờ sự kiêu hãnh đã ngự trị và chiếm giữ phần hồn của tôi, đẩy tôi xa dần sự cai quản của Chúa. Có lẽ sự khác nhau giữa tôi và ông ta như mặt trăng với mặt trời nên tôi bắt đầu để ý đến ông ta.

Ông ta đã ngoài 60 mươi, dáng gầy dong dong cao, điềm đậm, ít nói. Mỗi lần Hội Thánh có lễ lạc thông công ông xếp dọn bàn ghế, bưng dọn thức ăn cho mọi người. Ông chỉ ăn qua loa chút ít rồi lại dọn dẹp đồ rác, đóng cửa tắt đèn. Lúc đầu tôi còn nghĩ ông ta dọn dẹp để kiếm thêm chút tiền mua quà bánh cho các cháu nội, cháu

ngoại của ông, nên ông làm việc hết sức hăng say và hết lòng. Nhưng không lâu sau đó tôi biết ra ông làm việc đó với sự tự nguyện và không hề có một chút thù lao nào. Tôi cảm thấy có điều gì không ổn trong tư tưởng mình. Thật sự tôi có chút thành kiến về công việc đóng cửa, lau dọn, đổ rác của ông ta. Ông ta lại làm trước mặt mọi người liệu nó có hạ thấp giá trị và tư cách của ông hay không?

Tôi đến Hội Thánh này cả năm, quen biết được nhiều người nhưng tôi vẫn không muốn làm quen với ông ta. Mỗi lần thấy tôi, ông ta đều nở một nụ cười thân ái chào thăm hoặc khen ngợi những bài làm chứng đầy ơn của tôi. Năm tháng trôi qua tôi vẫn là tôi với hào quang chói sáng chung quanh và ông ta vẫn là ông ta với những bịch rác nặng trĩu sau những bữa tiệc thông công đặc biệt của nhà thờ. Năm tháng trôi qua tôi vẫn là tôi với hào quang chói sáng chung quanh và ông ta vẫn là ông ta với những bịch rác nặng trĩu sau những bữa tiệc thông công đặc biệt của nhà thờ.

Rồi chiến tranh xảy ra, công việc của tôi càng lúc càng bận rộn. Tôi cùng các đồng sự trong nhóm nghiên cứu đồ án quốc

phòng, phải làm việc ngày đêm để tạo ra một hệ thống báo động tầm xa cho chiến trường. Thời gian thì gấp rút mà tất cả các cuộc thử nghiệm đều không có kết quả khả quan. Tôi trực tiếp làm lại nhiều lần nhưng cuối cùng đành phải bó tay. Giám đốc trung tâm của chúng tôi bỏ ra một số tiền rất lớn để mời chuyên gia đặc biệt từ trung tâm nghiên cứu quốc gia, đến giúp ý kiến và tìm ra biện pháp giải quyết. Vì chúng tôi chỉ có thể thành công không thể thất bại. Tôi mất ăn mất ngủ và cảm thấy hết sức bức bối. Từng là người lãnh đạo của nhóm tôi chưa bao giờ phải bó tay trước bất cứ việc gì, mà nay phải nhờ vả đến người khác thật lòng tự ái của tôi thốn thốn không nguôi. Chỉ sau một tuần lễ tôi có lịch cụ thể để gặp vị chuyên gia đó. Tôi đã phải gửi đến ông ta bản thiết kế trước để ông tham khảo. Về phần tôi, tôi gần như thuộc từng chi tiết nhỏ của bản thiết kế của mình, tôi không muốn mình phải bẽ mặt trước vị chuyên gia đó. Riêng ông Giám đốc của tôi, không ngớt khen ngợi và hết sức tin tưởng vào vị chuyên gia này. Riêng ông Giám đốc của tôi, ông ta không ngừng khen ngợi và hết sức tin tưởng vào vị chuyên gia này...

Trước đêm công trình thử nghiệm được làm lại với vị chuyên gia, Hội Thánh tôi có một buổi truyền giảng lớn cho năm mới. Tôi thật sự không muốn đi, tôi muốn tâm trí mình tập trung cho công việc ngày hôm sau. Nhưng trong lòng tôi thật sự không cảm thấy bình an. Cuối cùng thì tôi cũng có mặt ở nhà thờ.

Từ bãi đậu xe tôi đã thấy dáng gầy gò của ông ta, đang dọn dẹp trước cổng nhà thờ. Tôi buộc phải cất tiếng chào hỏi ông ta. “Ông đến cả buổi tối để dọn dẹp sao?” Ông cười nụ cười thân ái và trả lời: “Tôi thường làm việc này vào ngày mai nhưng ngày mai tôi bận có lẽ sẽ về trễ nên tôi đến dọn dẹp hôm nay”. “Buổi truyền giảng đã sắp bắt đầu ông vào đi, tôi rửa tay rồi sẽ vào ngay”. Tôi đưa tay chào ông ta rồi bước đi. Tôi tự nghĩ sống một cuộc đời đơn giản bình thân như ông ta có lẽ lại tốt và nhân nhả. Nhận lấy những trách nhiệm trọng đại như tôi chẳng mấy khi được thư thả trong tâm hồn. Nhận lấy những trách nhiệm trọng đại như tôi chẳng mấy khi được thư thả trong tâm hồn.

Bài giảng tối đêm ấy thật sự đã đánh động vào tâm hồn của tôi. Nó như có sức mạnh đè bẹp niềm kiêu hãnh và tự phụ của tôi. Tôi luôn tự cho mình là người trọn vẹn trong Chúa, nhưng thật ra tôi chẳng khác gì những người không biết Chúa, tôi luôn sống trong bất an và lo âu. Tôi không biết tự lúc nào tôi đã quên đi sự

cầu nguyện khi gặp khó khăn. Tôi đã không dâng những nan đề trong cuộc sống của mình cho Chúa để Ngài có thể tỏ cho tôi thấy quyền năng của Ngài. Tôi đã thức tỉnh qua lời giảng của Mục sư “Trước mặt Chúa mọi người đều như nhau” không phải vì bạn giàu có hay danh vọng mà bạn có thể vào nước thiên đàng. Hay thiên đàng đóng cửa từ chối khi bạn nghèo khó bản hàn ngu dốt. Hay thiên đàng đóng cửa từ chối khi bạn nghèo khó bản hàn ngu dốt.

Tất cả những điều kiện để bạn có được một vé vào thiên đàng đó là tình yêu vô điều kiện của Chúa chỉ cần bạn quyết định đón nhận hay không? Những điều gì thế gian muốn phô trương từ vẻ đẹp, học vấn, tiền tài, danh vọng đều vô nghĩa trước mặt Chúa. Liệu những điều tôi tự hào về chính mình từ trước đến nay có chút giá trị nào trước mặt Chúa hay không?

Tôi đến văn phòng rất sớm nhưng đến nơi tôi đã thấy có người chờ tôi sẵn ở đó cùng với vị Giám đốc. Khi tôi vừa bước vào đến văn phòng, ông Giám đốc vội giới thiệu tôi với vị chuyên gia. Tôi cố đứng vững và giữ mình khỏi bật ra tiếng ngạc nhiên vì vị chuyên gia đó chính là người đàn ông mà tôi cho là đáng thương, người đàn ông dọn dẹp lau chùi ở Hội Thánh của tôi...

Tôi không phải kể ra nhưng chắc quý vị độc giả có thể đoán được tôi đã xấu hổ cho tính kiêu ngạo và xét đoán người khác qua bề ngoài của tôi...

Trái lại với tôi người đàn ông đó rất vui vẻ linh hoạt ông nói rằng rất mừng vì được làm việc với người tin kính Chúa và thông minh tài giỏi như tôi. Chỉ qua một lần thử nghiệm ông ta đã chỉ ra được những khiếm khuyết trong đồ án của tôi điều đó làm cho tôi thật ngạc nhiên. Sao có thể với thời gian rất ngắn mà ông ấy tìm ra những điều hết sức quan trọng mà chúng tôi đã bỏ ra biết bao nhiêu thời gian mà vẫn không thể giải quyết được. Chính đêm qua, ông ta còn thanh thản dọn dẹp ở nhà thờ như không có gì lo lắng vậy mà sáng nay ông đã trình bày mọi sự thật mạch lạc. Như đọc được niềm suy nghĩ của tôi, ông ấy ôn hòa chia sẻ cùng tôi. “Mỗi khi làm việc gì quan trọng tôi đều cầu nguyện và xin Chúa ở cùng tôi. Tôi dâng cho Ngài tất cả những khó khăn mà tôi phải đảm trách và làm mọi việc một cách tin tưởng nó sẽ hoàn hảo dưới bàn tay của Chúa. Tôi dâng cho Ngài tất cả những khó khăn mà tôi phải đảm trách và làm mọi việc một cách tin tưởng nó sẽ hoàn hảo dưới bàn tay của Chúa...”

Các bạn thân mến, chẳng bao lâu sau ngày gặp vị chuyên gia, hệ thống báo động tầm xa của chúng tôi chế tạo đã được đưa ra chiến trường và giúp cho binh lính của chúng ta tránh đi những tổn thất về xương máu. Các bạn thân mến, chẳng bao lâu sau ngày gặp vị chuyên gia, hệ thống báo động tầm xa của chúng tôi chế tạo đã được đưa ra chiến trường và giúp cho binh lính của chúng ta tránh biết bao là tổn thất.

Cũng sau sự kiện này tôi đã trở thành con người mới. Tôi quý xuống xin Chúa tha tội kiêu ngạo của tôi để tôi có thể làm lại từ đầu. Tôi biết Chúa đã dùng người đàn ông ấy để dạy dỗ tôi. Tôi học ở ông ta tính khiêm nhường, ôn hòa, yêu mến và trông cậy hết lòng nơi Chúa. Và cũng từ đó tôi biết rằng không việc gì cao trọng hay thấp hèn trước mặt Chúa.

Vân Phương

Kỳ Vọng trong Hôn Nhân

Tại sao bạn lập gia đình? Trước khi vào hôn nhân, bạn ước mơ những gì, kỳ vọng những gì và hy vọng điều gì? Bạn mong chờ điều gì từ hôn nhân? Có lẽ câu trả lời của bạn là một trong những ý sau:

Tôi muốn chia sẻ kinh nghiệm sống của mình với một ai đó.

Tôi muốn sống với người tôi yêu và người yêu tôi.

Tôi muốn bổ sung điều tôi thiếu trong chính gia đình của mình.

Tôi không muốn sống đến cuối đời một mình, nhất là trong tuổi già.

Tất cả những ý trên là phúc lợi của hôn nhân, nhưng không ý nào đủ mạnh để làm nền tảng cho hôn nhân. Nhiều người bị đẩy vào hôn nhân mà không thật sự hiểu hết những điều họ đang cam kết trong quãng đời còn lại của mình. Đó là lý do tại sao các cặp vợ chồng gặp phải những rắc rối bất ngờ trong cuộc hôn nhân của mình.

Về cơ bản, quan điểm hôn nhân Cơ Đốc không cho rằng, hôn nhân, là một hợp đồng ràng buộc về mặt xã hội và pháp lý. Cơ Đốc nhân xem hôn nhân là một giao ước được thực hiện dưới thẩm quyền của Đức Chúa Trời và trước sự hiện diện của các thành viên trong gia đình Cơ Đốc. Một cam kết như vậy tồn tại không phải bởi sự ép buộc của luật pháp hay do sợ bị trừng phạt, nhưng vì đó là giao ước vô điều kiện. Một giao ước thiêng liêng, có tính ràng buộc và vững chắc hơn bất cứ một hợp đồng pháp lý nào. Một số nhà tâm lý học, nhà tư vấn hôn nhân, và mục sư cho rằng hôn nhân là một hợp đồng. Nhiều người đồng ý như vậy. Nhưng có thật sự như vậy không? Trong mỗi hợp đồng đều có những điều kiện nào đó. Một hợp đồng giữa hai bên, cho dù là công ty hay cá nhân, bao gồm trách nhiệm của cả hai phía phải thực hiện phần việc của mình trong giao kèo. Đây là những điều khoản có điều kiện. Trong mối quan hệ hôn nhân và trong lễ cưới không có những điều khoản có điều kiện này. Lời hứa nguyện trong lễ cưới không bảo rằng "Nếu người chồng yêu vợ, thì người vợ mới tiếp tục hợp đồng." Hay nói rằng "Nếu vợ thuận phục chồng, thì chồng mới thực hiện hợp đồng." *Hôn nhân là một cam kết vô điều kiện của cả hai người.*

Hầu hết các hợp đồng đều có điều khoản. Điều khoản này nói rằng nếu bên này không thực hiện trách nhiệm của mình thì bên kia được miễn trách. Nếu người này không làm xong phần trách nhiệm của mình thì người kia có thể chấm dứt hợp đồng. Trong hôn nhân không có điều khoản nào như vậy.

Vậy nếu hôn nhân không phải là một hợp đồng thì nó là gì? *Đó là một cam kết vô điều kiện suốt đời giữa một người nam và một người nữ.*

Điều Giúp Hôn Nhân Tồn Tại

Mỗi người hiểu nghĩa vụ cam kết một cách khác nhau. Với một số người, thái độ cam kết cao hay thấp tùy theo mức độ cảm nhận của họ về tình cảm và thể chất mạnh hay yếu. Cam kết có nghĩa là làm hay thực hiện, không chủ yếu dựa vào cảm xúc. Nó là một hứa nguyện hay lời hứa bắt buộc phải làm và là một hứa nguyện riêng tư bạn thực hiện cách công khai. Cam kết là một lời thề phải thực hiện. Không thể viện cớ khó khăn hay trở ngại mà không chịu hoàn thành lời cam kết. Đó là sự tự hiến toàn vẹn bản thân cho người khác, mang đầy tính rủi ro nhưng lại khiến cuộc sống được phong phú.

Cam kết đòi hỏi bạn phải từ bỏ ước mơ trẻ con là được người phối ngẫu chấp nhận vô điều kiện và mong đợi người phối ngẫu thỏa đáp mọi nhu cầu cũng như bù đắp cho tất cả những thất vọng thời thơ ấu của bạn, cũng có nghĩa là đôi khi bị người phối ngẫu làm cho thất vọng, nhưng bạn phải tập chấp nhận điều này và đừng dùng nó làm lý do để chia tay. Có lẽ cách hay hơn để mô tả sự cam kết là so sánh với trò chơi buộc người vào một dây thung dài rồi nhảy từ trên cao xuống đất. Nếu bạn nhảy khỏi giàn giá thì phải chờ cho đến khi bạn chạm đất chứ không thể quay lại được.

Một người bạn của tôi chia sẻ lý do khiến hôn nhân của anh bền vững. Anh nói: "Chúng tôi cam kết với nhau và cam kết với cuộc hôn nhân. Khi cam kết của chúng tôi với nhau xuống thấp, thì cam kết hôn nhân bù vào để lập lại thăng bằng."

Đối với một số người, cam kết với người khác cho đến chết có vẻ lý tưởng. Họ vui vẻ thực hiện cam kết khi hoàn cảnh thuận lợi. Nhưng khi trở ngại xuất

hiện, cam kết không còn giá trị nữa.

Cam kết không phải chỉ là duy trì, không phải chỉ là tiếp tục chịu đựng đến cùng và đau khổ với sự lựa chọn sai người bạn đời. Cam kết là đầu tư - là hành động để giúp mối quan hệ phát triển. *Cam kết không phải chỉ là vấn đề chấp nhận và chịu đựng những điều tai hại do người bạn đời gây ra; mà là hành động hướng đến sự thay đổi, có nghĩa là gắn bó với một người bất kể hoàn cảnh.* Hãy nghe câu chuyện của một người vợ:

Năm 1988, tôi được chẩn đoán là nhiễm vi-rút Epstein-Barr (triệu chứng mệt mỏi kinh niên). Căn bệnh này làm thay đổi cuộc sống vốn sôi nổi của tôi. Kelly, chồng tôi, luôn ở cạnh tôi và bảo vệ tôi suốt những năm tôi phải tập quen với đời sống bệnh hoạn. Anh đã một mình chăm sóc gia đình trong khi tôi liệt giường. Anh đã nắm tay tôi qua cơn trầm cảm, kể cả trong thời gian mười ngày tôi phải nằm viện. Anh khẳng bảo tôi cần phải nghỉ ngơi, cho dù điều đó chất thêm gánh nặng cho anh. Nơi nào hứa hẹn có thể chữa lành cho tôi là anh tìm tới ngay, không ngại tốn kém. Anh không chỉ là người chồng, mà còn là người bạn tốt nhất của tôi - một người bạn thân thiết hơn bất kỳ người thân nào trong gia đình. Ngày xưa khi tôi gặp anh, anh xuất hiện như một hiệp sĩ mặc áo giáp sáng ngời và anh đã chứng minh như thế suốt 14 năm rưỡi trong cuộc hôn nhân của chúng tôi. Thỉnh thoảng tôi nói với anh rằng anh là cứu tinh của tôi vì nếu không có anh, tôi không biết có còn tiếp tục sống được chăng. Tôi không chắc rằng mình sẽ vẫn bước đi với Chúa nếu không có sự khích lệ của anh. Được biết anh là hạnh phúc tuyệt vời nhất trong cuộc đời tôi.

Khi Cuộc Sống Thay Đổi

Sẽ luôn có những thăng trầm trong cuộc sống lứa đôi. Có những thay đổi to lớn - có thể đoán trước, hoặc bất ngờ xảy đến - khiến ta dày dạn thêm hoặc thui chột ý chí ta. Nhiều cuộc hôn nhân chấm dứt vì người trong cuộc không hiểu được một sự thật hiển nhiên rằng

các mối liên hệ và con người thường hay thay đổi. Một bà vợ tâm sự như sau về việc đối phó với rủi ro đồng thời thu nhận được những vốn sống quý giá của những năm dài của lứa đôi:

“Chúng tôi đã lấy nhau năm mươi năm, nên bạn có thể tưởng tượng chúng tôi đã chứng kiến bao nhiêu là thay đổi: ba cuộc chiến tranh, mười một vị tổng thống, năm cuộc suy thoái kinh tế, từ chiếc xe hơi cổ lỗ đến khi con người đặt bước lên mặt trăng, từ con đường đất nông thôn đến siêu xa lộ thông tin. Trong khi những thay đổi xung quanh rất lớn, thì những thay đổi trong con người mà Chúa ban cho chúng tôi còn lớn hơn bội phần. Mặc dù không thường thấy Đức Chúa Trời hành động ra sao trong cuộc sống chúng tôi vào lúc đó, nhưng bây giờ nhìn lại chúng tôi nhận ra rằng hôn nhân của chúng tôi là trường học phát triển nhân cách. Chúa đã sử dụng chồng tôi trong cuộc đời tôi, và Ngài dùng tôi trong cuộc sống anh để khiến chúng tôi trở nên giống Đấng Christ hơn. Vậy thì chúng tôi đã học được những bài học gì về cách Đức Chúa Trời dùng hôn nhân để làm chúng tôi thay đổi? Có nhiều bài học. Qua năm mươi năm kết hôn chúng tôi học được rằng sự khác biệt nhân cách làm chúng tôi trưởng thành thêm, khủng hoảng tôi luyện chúng tôi, và sự phục vụ Chúa làm chúng tôi hòa lẫn với nhau.

Trước hết, Chúa dùng những sự khác biệt khủng hoảng để giúp chúng tôi tăng trưởng và lớn lên. Khủng hoảng đầu tiên là cuộc khủng hoảng lớn - khủng hoảng của sự xa cách ngay sau khi chúng tôi lấy nhau. Chuyện của chúng tôi là chuyện tình lãng mạn thời chiến. Chúng tôi gặp nhau trong Hội Thánh, hẹn hò hai tháng và kết hôn sau đám hỏi ba tuần; và chỉ hai tháng sau đám cưới, chúng tôi đã không được gặp nhau trong suốt hai năm khi Jimmy phải lên tàu sang Nam Thái Bình Dương trong Thế Chiến Thứ Hai. Khi anh trở về, chúng tôi là những người hoàn toàn xa lạ, dù đã kết hôn với nhau!

Nếu trong hoàn cảnh đó bạn giải quyết ra sao?

Tôi nghĩ rằng lời tâm tình sau đây của người vợ nói lên được mối tình bách niên giai lão và sự cam kết trọn đời; Những cảnh sống chết ngoài đời không

giống trong phim ảnh. Chồng tôi thoi thóp trên giường bệnh viện quá cao so với chiếc giường thông thường, nằm thò chân ra ngoài chần. Tôi đứng đó, cầm chặt những ngón chân anh như thể giật anh ra khỏi tay tử thần. Tôi bám lấy để nếu không thể cứu anh khỏi rơi xuống bờ vực của âm ty, thì chúng tôi sẽ cùng rơi chung.

Đường như cả thế giới đã chuyển sang màn đêm. Lạnh lẽo và tối đen. Các bác sĩ cố tỏ vẻ bình thản nhưng mắt họ như nói rằng, “Chúng tôi không thể làm gì hơn được nữa, mọi sự vượt quá tầm tay chúng tôi.” Cô y tá có giọng nói trầm bổng nhẹ nhàng của người Ja-mai-ca, quàng tấm khăn màu hồng lên vai tôi cho đỡ lạnh. Có người nói khẽ: “Chỉ vài phút nữa thôi.”

Chỉ còn vài phút để nói với nhau bao điều chúng tôi đã quên chưa nói. Chỉ còn vài phút để nhắm lại những tháng ngày chung sống bên nhau. Chúng tôi đã yêu nhau đủ chưa?.....

(*Kỳ Vọng trong Hôn Nhân* được trích từ chương đầu của tác phẩm “Communication Key to Your Marriage” do Tiến sĩ H. Norman Wright viết. Sách được bán hơn nửa triệu cuốn trong tiếng Anh. Bản Việt Ngữ sẽ được Văn Phẩm Nguồn Sống phát hành vào đầu năm 2009.)

Chân Trời Mới văn phẩm nguồn sống

Chủ Nhiệm & Chủ Bút:
PHƯỚC NGUYỄN
Điều Hành
VĨNH PHƯỚC

Ban Biên Tập
Nguyễn Mạnh Cường, Phạm Hoàng,
Đoàn Hưng Linh, Bình Minh,
Phước Nguyễn, Nguyễn Thanh Phiền,
Lê Hồng Phúc, Lê Trung Thành,
Nguyễn Sinh

P.O. Box 4568,
Anaheim, CA 92803
Phone: (714) 758-VPNS (8767)
E-mail: ctm@vpns.org
Website: www.vpns.org

LÀM DÂN CHÚA

Ta sẽ ban cho chúng nó tấm lòng hay nhận biết ta là Đức Giê-hô-va. Chúng nó sẽ làm dân ta, và ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó; vì chúng nó sẽ hết lòng trở về cùng ta (*Giê-rê-mi 24:7*)

Nhận biết Chúa là đặc ân của Chúa

Một tấm lòng nhận biết Đức Giê-hô-va

Vì...
trăm năm trong cõi người ta
Làm dân Chúa còn phước
nào hơn nữa?

Làm dân Chúa nghĩa là con của Chúa

Cũng nghĩa là bạn thiết suốt cuộc đời

Ồi, cuộc đời đầy sóng gió nổi trôi

Vững biết mấy đi theo Ngài mọi bước!

Có người nào trên đời...
không tiếng khóc? Giọt lệ cay,
giọt lệ đắng, lệ sâu? Tìm được ai
chia sẻ nỗi lòng đau? Nghiêng
ngực Chúa, mọi ưu phiền tan
biến!

Chúa là Đấng ngự trên trời
vinh hiển

Không bao giờ để mặc bước
ta đi

Dù chông gai, dù thử thách
trăm bề

Chẳng có thể tác hại gì dân
Chúa!

Làm dân Chúa...
của Thiên Đàng rộng mở
Đón ta về...
mai mốt... cuối đường trần
Với niềm vui bất tận...
bến sông vàng
Nói sao hết phước được làm
dân Chúa!

Tương Lưu

Điều Quan Trọng Hơn

Ngày 3/11/2007, trong lúc tham dự cuộc thi tuyển chọn đội tuyển marathon Olympic Hoa Kỳ tại New York, Ryan Shay ngã gục trên đường đua sau khi chỉ chạy được hơn 9 Km. Khi đó là 8:06 sáng. Xe cấp cứu mang Ryan vào bệnh viện Lenox Hill Hospital. Đến 8:46 phút, bệnh viện loan báo Ryan Shay đã qua đời. Các bác sĩ khám Ryan cho biết anh bị chết vì đau tim.

Cái chết đột ngột của Ryan Shay làm những người ái mộ môn điền kinh Hoa Kỳ sững sờ. Trước đó một ngày, hai cặp vợ chồng Ryan Shay và Ryan Hall cùng tập chạy chung với nhau tại Central Park, New York. Ryan Shay và Ryan Hall hy vọng sẽ đạt thành tích cao vào ngày hôm sau để được chọn vào đội tuyển Olympic marathon Hoa Kỳ tham dự thể vận hội Bắc Kinh vào mùa hè năm nay. Ryan Shay là cựu vô địch marathon Hoa Kỳ (2003). Ryan Hall, Sarah Hall và Alicia Shay là đồng đội với nhau trong đội tuyển điền kinh của đại học Standford vài năm trước. Không đầy 24 giờ đồng hồ sau, niềm mơ ước của Ryan Hall trở thành sự thật. Anh về đích với thời gian kỷ lục của cuộc tranh tài với thời gian 2:09:02. Trong khi đó, Ryan Shay qua đời sau khi ngã gục trên đường đua.

Hai người bạn cùng tên, cùng một năng khiếu, cùng một nghề nghiệp, cùng làm việc chung, có cùng một mục đích, tham dự cùng một cuộc thi nhưng kết cuộc thật khác nhau. Ryan Shay chết trên đường đua và Ryan Hall chạy đến đích.

Câu chuyện của hai lực sĩ điền kinh này nhắc chúng ta một điều quan trọng. Năng khiếu, sự chuyên cần, cơ hội, khả năng là những yếu tố quan trọng giúp chúng ta thành công trong cuộc sống. Tuy nhiên có những điều quan trọng hơn nhiều, là linh hồn và mạng sống. Nếu chúng ta có mọi sự nhưng mất linh hồn thì tất cả những điều khác chỉ vô nghĩa.

Chúa Giê-xu thuật một câu chuyện để nhắc về tầm quan trọng của linh hồn. Có một người kia rất giàu. Ruộng vườn ông sinh nhiều hoa lợi đến nỗi những vựa lẫm của ông không còn đủ chỗ để chứa mùa màng đã thu hoạch. Người giàu này rất tự mãn vì thành công. Ông phác thảo một kế hoạch dự định sẽ đập bỏ tất cả những vựa lẫm hiện có của mình để xây dựng những cái khác lớn hơn. Ông sẽ cho thuê tất cả những hoa lợi vào đó. Sau đó ông sẽ bán dần và an hưởng tài sản của mình cho đến cuối đời. Tuy nhiên, Chúa phán với người đó: *"Hỡi kẻ dại! Chính đêm nay linh hồn người sẽ bị đòi lại; những của cải người thuê trữ sẽ thuộc về ai"* (Lu-ca 12:20).

Có nhiều điều trong cuộc sống Chúa trao cho chúng ta quản trị như thì giờ, tiền bạc, tài năng. Chúng ta có thể sử dụng những điều đó theo ý mình hoặc theo ý Chúa. Tuy nhiên, có nhiều điều khác trong cuộc đời chúng ta do Chúa nắm quyền kiểm soát. Một trong những điều đó là sự sống. Sự sống của con người do Chúa ban và Ngài có quyền cất đi lúc nào theo ý Ngài muốn. Đối với nhiều người, người giàu trong câu chuyện này là một người thành công. Ông cũng là một người khôn ngoan vì biết làm ăn có kế hoạch và biết tính toán. Tuy nhiên, Chúa cho ông là người dại vì ông không biết rằng rất nhiều thành công trong cuộc đời ông không do nỗ lực của ông mà do nơi Chúa ban. Người giàu nghĩ mình là người khôn ngoan vì biết lo lắng cho tương lai, cho tuổi già; nhưng Chúa cho ông là người dại vì ông chỉ nghĩ đến tương lai trong đời này mà không biết đầu tư vào tương lai lâu dài hơn trong cõi đời đời.

Chúa kết thúc câu chuyện với những lời như sau: *"Hãy ai thuê trữ cho mình mà không giàu có nơi Đức Chúa Trời thì cũng như vậy."* Bạn và tôi phải làm việc hằng ngày để kiếm sống. Chúng ta cũng dành dụm ít nhiều để đầu tư cho tương lai. Hy vọng chúng ta không mắc sai lầm của người giàu trong câu chuyện này: chúng ta không chỉ đầu tư cho cuộc đời này nhưng biết đầu tư cho cõi đời đời. Bạn sẽ không bao giờ phải hối tiếc khi trao phó cuộc đời mình cho Chúa.

*Phước Nguyễn
Tháng 7/2008*